

Voz se je v tem ustavil pred hišo. Viki so se bile pa že tudi posušile solze.

„Morebiti pride še jutri, mama“, pravi Vika že v sobi materi.

„Mogoče, da pride, če ni tako užaljen, da ga sploh več ne bo.“ (Konec prih.)

Novice.

— **Osebnosti.** Kanonik gosp. A. Kalan je imenovan za vodjo deškega zavetišča v Marijanišču. Namestni bogoslovni učitelj gosp. dr. A. Ušeničnik je imenovan stalnim profesorjem za dogmatiko. Semeniški učni prefekt gosp. dr. E. Lampe je imenovan kornim vikarjem pri ljubljanski stolnici ter prevzame glavno vodstvo „Slovenca“. — Računska praktikanta gg. Jos. Jak in Jos. Šircelj sta imenovana računskima asistentoma pri finančnem ravnateljstvu. — Davčni pristav gosp. V. Nedeljko je premeščen iz Litije v Ljubljano. davčni oficijal v Ljubljani gosp. Ivan Globočnik pa v Ribnico.

— **Iz deželnega šolskega sveta.** Nadučitelj gosp. P. Gross v Zagorju je šel v pokoj. Učitelja gosp. I. Jezerski pri Sv. Križu poleg Tržiča in gosp. I. Pokorn v Horjulu sta imenovana za nadučitelja. — Učitelj v Planini pri Vipavi g. I. Grad je premeščen v Podrago, gdč. Ivana Simončič je imenovana definitivno za Dobrovo pri Zaspju, gdč. Ljudmila Bukovič je premeščena iz Št. Petra pri Novem mestu v Postojno.

— **Častno občanstvo** je podelil občinski odbor v Lescah župniku gosp. Frideriku Hudoverniku v priznanje miroljubnega in zaslužnega delovanja.

— **Poročil** se je v Celju gosp. dr. Stanko Bevk z gdč. Ano Žimniakovo. Pred cerkvenimi vrati je celjska nemška barabarija mej poroko silovito kričala in končno naskočila cerkvena vrata. Celjske policije ves čas ni bilo nikjer.

— **25letnico poroke** sta praznovala v nedeljo v Celju notar gosp. Lovro Baš in njegova soproga gospa Ida Baš roj. Mihelič

— **Državna podpora.** Poljedelsko ministrstvo je odobrilo načrt za zgradbo Krke pri Mrsečji vasi. Stroški so proračunjeni na 6000 kron. Ministrstvo je obljubilo 3000 kron podpore, dež. odbor pa 1500 kron. Za uravnavo hudournika Pišence je vlada dovolila 700 kron podpore.

— **Stoletnica Prešernovega rojstva** se bo v Ljubljani in tudi drugod po Slovenskem jako slovesno praznovala.

— **Prvi občni zbor društva v pospeševanje obdelavanja ljubljanskega barja**, ki se je vršil 8. t. m. ob 11. uri dopoldne v mali dvorani „Mestnega doma“, udeležilo se je 40 oseb, in to večinoma gospodarjev z barja. Ker se načelnik provizoričnega odbora, ljubljanski župan gosp. Ivan Hribar radi boleznimi ni mogel udeležiti zborovanja, otvoril je dr. E. Kramer, ravnatelj kmetijsko-kemičnega preskuševališča zborovanje, pozdravil navzoče, omenil, da je slavno c. kr. deželno predsedništvo potrdilo društvena pravila ter v kratkem označil namen društva. Kot zapisnikar je prisostoval gospod nadučitelj F. Črnagoj. Potem so se vršile volitve predsednika in odbornikov. Predsednikom je bil izvoljen soglasno mestni župan Ivan Hribar. Za odbornike pa: dr. Jos. Kosler, veleposestnik v Ljubljani, dr. E. Kramer, ravnatelj v Ljubljani, Gabrijel Jelovšek, župan in posestnik na Vrhniki, Josip Kušar, posestnik in župan na Brezovici, Vinko Ogorelec, posestnik na Škofelci in Jakob Erjavc, posestnik

na Studencu. Kot članarina določili sta se na leto 2 kroni. Nato je imel gosp. dr. E. Kramer jako zanimivo predavanje o delovanju kmetijskih od c. kr. ministrstva za kmetijstvo subvencioniranih poskuševališč na barju in o njih praktičnih uspehih. S tem zborovanjem je bila tudi zvezana mala, a jako lično vrejena razstava kmetijskih pridelkov imenovanih poskuševališč, katera je navzoče jako zanimala. Društvu je pristopilo že lepo število članov, in želeli mu je vsestransko podporo in najboljši uspeh.

— **Iz Radovljice** se nam naznanja, da je bil izvoljen županom v Predtrgu stari župan gosp. Anton Dolžan iz Predtrga št. 21.

— **Iz Starega trga pri Poljanah** se piše: Petru Režeku na čast in v proslavo njegovega plodonosnega in nepristranskega delovanja v Starem trgu kot župnik, predsednik krajnega šolskega sveta in krajnošolski nadzornik, priredili so farani dne 3 t. m. razsvetljavo ter podoknico s tamburanjem in petjem, dne 4. t. m. pa se je ves Stari trg okrasil s slovenskimi trobojnicami. Izročila se mu je ta dan tudi diploma častnega občanstva, katero je prav lepo priredil gosp. Rih. Šeber v Postojni.

— **Blagoslovljenje nove župnijske cerkve v Šmartnem pri Litiji** bo v nedeljo dne 18. t. m. Blagoslovil bo cerkev generalni vikarij gosp. I. Flis.

— **Električna železnica na Dolenjskem.** Neka ogrska firma se poteguje za koncesijo za gradnjo električne železnice iz Novega mesta preko Metlike v Črnomelj. V poštev bi prišla že projektovana proga.

— **Izplačevanje učiteljskih plač na deželi.** V bodoče bode ono učiteljsko osebje, ki biva izvan uradnega sedeža davčnega urada, in ki to izrecno zahteva, dobivalo svojo plačo po poštni nakaznici. Isto velja za učiteljstvo v ljubljanski okolici, ki dobiva plačo pri deželni blagajni.

— **Uravnava Save** pri Verneku in v Hotiču se v kratkem prične.

— **»Radogoj«** pristopil je povodom svoje poroke za ustanovnika z doneskom 100 kron odvetniški kandidat dr. Ivan M. Hribar v Ljubljani. Želeli bi bilo, da bi se o podobnih prilikah vsi slovenski akademični izobraženci spominjali tega prevažnega in prepotrebnege društva.

— **Volilno gibanje na Slovenskem** postaja vedno živahnejše. V zadnjem času imajo razni kandidatje prav pogostoma shode. V Ljubljani je dr. Šusteršič pred samimi krščanskimi socialisti razvil svoj program. V Mirni peči so pa njegov shod razgnali in napodili dr. Šusteršiča v beg. V Kamniku je imel dr. Ferjančič shod, ki so ga sicer nasprotniki skušali motiti, kar pa se jim ni posrečilo. V mestih misli katoliška stranka tudi postaviti svoje kandidate in sicer bosta prošt Elbert za dolensko mesto in dekan Koblar za gorenjsko in notranjsko mesto. V Ljubljani je stranka prosila dr. Krisperja, naj kandidira proti dr. Tavčarju

— **Zakoni in ukazi za vojvodino Kranjsko**, ročna izdaja, 6. zvezek, drugi pomnoženi natis, izdal dež. tajnik Jožef Pfeifer, natisnil in založil A. Klein & Comp. — je knjiga, ki je ravnokar izšla in bo dobro služila interesentom.

— **Novi kandidatje na Štajerskem.** Nemškutarji kandidirajo na Spodnjem Štajerskem svoje može. Ti so: Fr. Wratscho, načelnik gornje radgonskega okrajnega zastopa (proti dr. Ploju). Ludovik Kresnik iz Slov. Bistrice (proti prof. Robiču) in Ivan Wissenjak župan na Slomu pri Možgancih (proti Hribarju in Žičkarju).

— **Obravnava v zadevi učitelja gosp. Franca Gostinčarja**, ki je bil dne 13. februarja t. l. od porotnega sodišča v Celju zaradi prekoračenja silobrana obsojen na en mesec zapora, vršila se je danes pred c. kr. najvišjim kasacijskim sodiščem ob 1/2 10 uri dopoldne.

— **Nemški dijaki v Celju** so si za svoje kolesarsko društvo potrebne stvari bavili s tem, da so jih pri trgovcu Jakovitschu — ukradli.

— **Ruski kružok v Trstu.** Vlada v Trstu baje iz sedmih razlogov ni potrdila pravila ruskega kružka, dasi so v Trstu predložena pravila doslovno taka, kakor pravila ljubljanskega kružka.

— **Poražen iredentovec.** V nedeljo je na občnem zboru laškega delavskega društva v Trstu propadel dosedanj predsednik obč. svetnik Ruscovich, ki je bil 30 let predsednik tega društva. Lahoni se imajo temu društvu zahvaliti za najlepše svoje uspehe.

— **Grofinja Apraxin,** mati soproge kranjskega deželnega predsednika gospe baronice Olge Heinove je umrla te dni v Meranu

— **Umrl** je v bolnici usmiljenih bratov v Kainbachu pri Gradcu upokojeni kaplan gosp. Josip Wrus.

— **Bogat lov.** Neka tržaška družba „Mimrodov“ je bila v nedeljo na lovu v Rodiku ter je ustrelila tri zajce, jedno kokoš, enega kozlička in eno — kravo!

— **Cerkveni rop.** V župnijski cerkvi v Rajhenburgu je neznan tat ukradel pušico njene vsebine in poškodoval več cerkvenih reči. Škode je 60 kron.

— **Obesil** se je 53letni Franc Frisch iz Spod. Vogala na Štajerskem, ki je sedel zaradi tatvine v zaporu v Ložu in bi bil moral te dni odriniti v prisilno delavnico.

— **Potres** so te dni čutili v Adlešičah in v Tribučah pri Črnomlju.

— **Medveda** ustrelili so na lovu v Starem trgu pri Ložu.

— **Pod ključem so.** V Trstu je bilo te dni opaziti v denarnem prometu več kosov denarja po 20 stotink in tudi drugih kosov denarja, tako tudi novo skovanih 5 kron iz svinca. Redarstvo je pazilo, da pride ponarejalcem ali raznašalcem tega denarja na sled, ali zastonj. Nekega dne prišla sta dva mladenca v neko prodajalno, naročila sta nekaj kave in sladkorja, ter plačala s 5 kronskim denarjem. Trgovec je denar sprejel, a kasneje je šele spoznal, da je 5 kronski komad iz svinca. Hitel je na redarstvo in opisal mladenca. O pozvedbah je bilo naročeno Trstu, kateri je našel opisana postopača in ju dal peljati v zapor. Neznanca sta 32letni Julij Baseggo in 28letni Anton Lamprecht, ki sta redarstvu dobro znana. Oba tajita, ker bi bila strogo kaznovana, vendar sta bila pridržana v zaporu.

— **Pijanstvo ga je ubilo.** Na bregu sv. Justa v Trstu je našla redarstvena straža pijanca, kateri je ležal na tleh nezavesten. Položili so ga na vozič in ga dali odpeljati v zapor ulice Tigor. Tam so ga precej časa izpraševali, predno je kaj izpregovoril, toda mrmral je le neumljive besede. Djali so ga v navadno sobo za pijance. Ondi je ležal do 7 ure zjutraj; ko je k njemu prišel nadzornik zaporov, ga je dobil ležečega. Skušal ga je buditi, toda zastonj. O tem je obvestil uradnika, kateri je dal poklicati zdravnika dr. Mandića, kateri je poskusil pijanca k življenju spraviti toda zaman: mož je bil mrtev. Prenesli so ga v mrtvašnico na bregu sv. Justa in ondih so ga izpostavili, da se izve, kdo da je. Mož je star okoli 40 let, lasje in brke ima kastanjaste, oblečen je v plave hlače in temno-modro suknjo. V torek popoldne je Ivan Flegg iz Buzeta v Istri spoznal v mrtvecu lastnega brata Antona 36 let starega.

— **Očeta umoril in brata.** V Bitelju blizu Sinja v Dalmaciji se je dogodilo te dni nekaj strašnega. Tam je živel namreč posestnik Simeon Jukić Braculja. Imel je štiri sinove, ki so bili že vsi poženjeni iz hiše. Uže delj časa je bila med očetom in sinovi neka mržnja in sicer zategadelj, ker ni hotel stari Jukić še za časa svojega življenja razdeliti med sinove premoženja. Konečno se je pa Jukić vendar udal zahtevam

sinov. Povabil jih je k sebi in tam se je razdelitev izvršila mirno in brez prepira. Popoldne istega dne pa so imeli vsi priti k vaškemu župniku, da bi tam podpisali dotično pogodbo. Ali do podpisov ni prišlo, ker do tačas še ni bila spisana pogodba. Drugi dan vstane Jukić zgodaj, gre iz hiše do hleva ter se tamkaj vsede. Kmalu nato pride k njemu najstarejši sin Marko ter mu začne očitati, da je bil pri delitvi premoženja pristransk. Stari Jukić, ki je poznal sinovo naglo jezo, vstane in hoče oditi v hišo. V tem hipu pa potegne Marko iz nedrij dolg nož, plane nad očeta ter ga štirikrat tako hudo zabode, da je oče na mestu izdihnil. Kmalu se je zbralo na licu mesta mnogo ljudij. Tje pride tudi mlajši Jukićev sin Nikolaj. Ko pa zagleda ta strašen prizor, zakadi se proti bratu, videč v Markovih rokah velik nož, zbeži koj od njega, ker je bil mnogo šibkejši in mlajši od Markota. A kakor divja krvoločna zver se zapodi Marko za njim. In kmalu sta bila skupaj Nikolaj se postavi sicer Marku v bran — a zaman, kajti po kratki borbi klečal mu je že Marko na prsih. Zabodel ga je krvoločnež šestkrat z nožem v prsa, ter ga umoril. Kakor besen je potem tekel Marko naravnost k orožniku, kjer se je sam ovadil. Koliko nesreč vendar ne povzroči na svetu nagla jeza! Zato pa je treba paziti pri vzgoji otrok, da se ista zatre že v njih najnežnejših letih na kakoršenkoli način, ali da se vsaj kolikor mogoče ublaži.

— **Očeta ubil.** Pred petrinjskim sodiščem na Hrvaškem se je te dni vršila razprava proti Svetozaru Vujaniću, ker je ta namreč lastnega očeta ubil. Mej očetom in sinom je vladal že od nekdanj prepir zavoljo gospodarstva. Dne 31. avgusta t. l. sta oba delala na njivi, kar se radi malenkosti vname prepir. Oče se je tako razvnel, da je potegnil nož in skočil proti sinu in bi ga bil gotovo, zabodel da ni hitro vmes stopila sinaha, katera je moža smrti rešila. Oče je šel jezen proti domu z namero, da vzame puško in sina ustrelji; sin, ki je slutil namero očetovo, je pa hitel tudi proti domu po stranskih ptih, a prišel je preje pred hišo nego oče. Ondi je skušal očeta ustaviti, ali ni uspel, ker se je stari Vujanić v njega zapodil in nastal je pretep, v katerem je sin očeta z nožem sunil v vrat in mu prerzal grganec, da je na mestu mrtev obležal. Sodišče je Svetozarja Vujanića obsodilo na 7letno ječo s posti in osamljeno celico.

— **Previdnosti ni nikdar dosti.** Mornar Cvitko Savopovičević je šel po ulici Malcanton v Trstu. Ker je bil brez službe, je gledal, da bi dobil koga, ki bi mu pripomogel do službe na kakem parobrodu. V omenjeni ulici je res srečal primerno napravljenega mladeniča, kateri ga je ustavil z vprašanjem, ako je brez službe. Cvitko je pritrdil in neznanec ga je precej zagotovil, da ima zanj službo na nekem parniku, kjer je tudi on v službi. Da bi si utrdila prijateljstvo, stala v neko gostilno na zajutrak. Ko sta povžili, je Savopovičević izvlekel novo denarnico, v kateri je bilo 8 kron. Neznanec je precej pohvalil lepo denarnico in Cvitka prosil, naj mu jo pokaže, kar je Cvitko tudi storil, a kmalu se je skesal, ker je neznanec v dveh skokih pobegnul iz kličme in odnesel denarnico in denar. Savopovičević je naznanil rop redarstvu, a menda zastonj, ker je postopačev toliko, da se jih jako težavno spozna in ujame. — Josip F. iz Fare. 22letni mizar, je šel v nedeljo popoldne na sprehod. Imel je seboj tudi uro z verižico. To je opazi nek postopač ter se približal mizarju in ga povabil, naj pojde z njim v ulico Solitario, kjer ima on znanstvo in se bodo prav prijetno imeli pri njegovi sestričini. F. je veroval in šel z neznanecem v ulico in tam v tretje nadstropje neke hiše. Pred sobo sestričine je neznanec prašal mizarja, naj pogleda na uro, da se prepriča, ali je sestričina v stanovanju. F. je izvlekel svojo uro, a ker je bilo precej temno, sta oba motrila, koliko ura kaže. Ta moment je neznanec porabil in mizarjevo uro izmaknil ter zbežal po stopnicah nizdol. Mizar je sprva ostal na mestu, kakor bi bil

okamenel, potem pa hitel za roparjem toda vse zastonj — ure ne bo več!

— **Na lovu tatov.** Ivan Dogulin mlajši je v nedeljo po noči po navadi šel ležati, ko nakrat zasliši v kubinji ropot. Skočil je iz postelje in opazil moža, ki je bežal po stopnjicah, Ondi je bil še nek mladenič. Ravno v isti dobi je ondot šla straža, kateri je Dogulin na kratko povedal to stvar. Straža je oba neznanca peljala v zapor v ulico Tigor. Tam se je zvedelo, da sta ta dva ponočna ptička neki Agrezzi Facchin in Rudolf Bunc. Pri njih so našli steklenico petroleja in čašo. Oba sta protestirala, da nista tatu, a vendar sta morala ostati v zaporu, dokler se izve, kaj sta v stanovanju imela iskati in razbijati.

— **Ženski jeziki.** Pred tržaško sodnijo se je obravnavalo proti gospej Rosi Graeffe soprogi profesorja Graeffe, katera je bila obsojena na 100 kron globe in plačanja 30 kron sodniških stroškov. Gospa Rosa je bila pred par meseci v obiskih pri svoji prijateljici na Voloskem. V razgovoru prišle so tudi na to, koliko je gospa Emerich plačala za kupljeno letovišče v Voloskem, za katero je gospa Emerich odštela 35 000 gld., a gospa Graeffe je trdila, da je letovišče plačano z 28 000 gld. in dodala je torej da je gospa podarila 7000 gld. dr. Tamaru, ker po mestu se pravi, da je gospa Franja Šigolić prejela le 28.000 gld. Hči gospe Ane Emerich gospa Ana Urban je par dni potem izrekla svojo misel z besedami: „Mati to je prijateljstvo dr. Tamaro“. Vsled teh ženskih navaianj in govorjenja je bila podnešena tožba proti gospej Graeffe. Pred sodiščem je zastopnik dr. Tamaro trdil, da je s tem govorjenjem dr. Tamaro bil žaljen na časti; ker ni dobil, kakor nekaj stotakov provizije. Zastopnik gospe Graeffe pa je branil svojo stranko s tem, da je ona govorila kar je od drugih ljudi slišala. Sodišče se ni prepričalo o nedolžnosti gospe, katera je govorila, kar je slišala in jo je kaznovalo, kakor zgoraj povedano. Je smola govoriti, kar se sliši — osobito pred prijateljicami. Pozor gospe!

— **Vojak na vešalih.** V Terezinu na Češkem so te dni obesili na dvorišču ondotne vojašnice vojaka Ferdinanda Kolana, kateri je po velikih vajah lanskega leta v vojašnici ustrelil na lastnega korporala, ali ni ga pogodil, nego je kroglja prestrelila na postelji ležečega bolanega vojaka, kateri je kmalu potem umrl. Vojaško sodišče je Kolana obsodilo na smrt na vislicah, katera se je te dni izvršila.

— **Visoka starost.** Pretečeni teden je umrla v Draždanih starka Roza Abraham, stara 104 let. V poslednjem času ni delala ničesar druzega nego samo spala, jedla in mnogo molila, vendar pa je bila vesela in se je le težko ločila od sveta.

— **»Peter Zrinjski.«** Veleodlični hrvaški pisatelj Evgenij Kumičić, ki je tudi slovenskemu občinstvu znan in priljubljen po svojih krasnih romanih in novelah, je spisal dramo v petih dejanjih, katere snov je zajeta iz pretragične usode velikih dveh hrvatskih patriotov, Petra Zrinjskega in Frankopana. Drama se je igrala v zagrebškem narodnem gledališču z največjim uspehom. Še noben hrvatski pisatelj ni doživel s svojim delom tolikega frenetičnega ploskanja in burnega odobravanja. Gledališče je bilo polno, pisatelju so izročili na odru jako dragocen venec ter ga po predstavi spremili domov. Drama je spisana po strogo zgodovinskih podatkih. Kritika piše navdušeno o tej drami, ki sicer tehnično ni dovršena, kajti vzrok temu je prevelika snov iz historičnost dogodkov — a je gotovo najefektnejša narodna drama in hrvatske zgodovine. V drami sta se odlikovala tudi naša dva rojaka: gospa Borštnikova, ki je igrala Marijo Zrinjsko, in gospod Borštnik, ki je igral Frankopana. Naslovno ulogo je igral izvrstno gosp. Fijan. Ali bi bilo umestno, da se prevede ta drama tudi na slovenski jezik ter se igra tudi na slovenskem odru? Zrinjski in Frankopan sta tudi Slovincem znana junaka bratov Hrvatov.

— **Posebnosti vladarjev.** Da tudi vladarji niso popolnoma brez praznoverja in posebnostij, kaže črtica, katero je prinesel neki francoski list. Tako n. pr. nosi nemški cesar posebno imenitne dneve jedno ostrogo Karola XII., katero je izgubil v bitki poleg Pultave. Ob enem hrani tobačnico Fri derika Velikega in jo ima v posebni časti, ker misli, da mu prinaša srečo. Tudi je nabiralec starih srednjeveških uniform. Švedski kralj Oskar nosi prstan, katerega je nosil njegov prednik Bernadotte. Tudi on je nabiratelj starih slik, kolajn in redkih knjig. Bolgarski knez Ferdinand ima v svojem hlevu konja, katerega je jezdil bolgarski knez Aleksander v vojni pri Slivnici. On namreč misli, da bi bila nesreča, ako bi odstranil iz svojih hlevov tega starega konja. On poseduje krasno zbirko diamantov, smaragdov, rubinov, katerih vrednost se ceni na 15 milijonov kron. Bavarski princ-regent nabira z zanimanjem stare posode in vreče srednjega veka. V petek ne gre nikdar na lov. Njegov oče, kralj Ljudevik I. je bil strasten nabiratelj starih historičnih dežnikov.

— **Koliko jezikov je na svetu?** Na celi zemlji se govori 1064 jezikov. Angleški govori okoli 100 mil., ruski 70 mil., nemški 65 mil., francoski 45 mil., italijanski 27 mil., španski 50 mil., portugalski 22 mil., jezik Hindov okoli 100 mil. kitajski pa več 100 mil. oseb.

— **Zrakoplov, ki se da voditi** je torej gotova stvar. Grof Zeppelin je dosegel ta uspeh s svojim zrakoplovom v zrak preko bodenskega jezera. Zrakoplov je plaval v višini 600 m ter se je pregibal na ono stran, na katero ga je vodilo njegovo krmilo, seve sedaj še z neko nesigurnostjo. Zrakoplov se je pomikal s hitrostjo 8 m na sekundo. Stroški za sestavo tega zrakoplova so bili ogromni, a problem, s katerim so se leta in leta brez uspeha ukvarjali najslavnejši inženjerji, je rešen in gotovo se bode posrečilo tudi iznajti način, ki bo omogočal ceneno vožnjo po zraku.

— **Posel pariških cenzorjev.** Število rokopisov, katere dobiva pariška cenzura na leto, raste. Leta 1899 je izročilo 37 gledališč nad 950 iger, leta 1898. pa 883. Število novih pesmij v 837 koncertnih zabaviščih v Parizu in okolici je prekoračilo 8000. Cenzorji seveda ne morejo pazljivo čitati vseh del, saj pride na vsakega po 7 večjih in manjših spisov na — dan.

— **Najbogatejši človek** na svetu in njegovi najmlajši brat, ki je tudi velikokrat milijonar sprla sta se radi — spomenika na grob svojih starišev. John D. Rochesler, katerega smatrajo za najbogatejšega človeka sveta, postavil je na grob svojih roditeljev krasno kapelo, katera pa mlajšemu bratu ni ugajala. Ker sta v jednom grobu počivala dva sinčka mlajšega brata, je dal vzeti trupla vun in jima napraviti samostojno, krasno grobnico. To je pa starejšega brata tako vjezilo, da se je sprl z njim in prestopil celo k drugi veri. So pač bogataši, ki ne poznajo drugih teženj življenja.

— **52 dni v čolnu na morju.** 30 julija je odplula iz Londona barka „Prumera“ ter se sredi avgusta na morju vžgala in zgorela. S čolnom se je rešilo petero oseb. Med njimi je bil tudi neki danski mornar. Ta se je vrnil te dni v Kodanj ter povedal, da je rabil čoln 52 dni, dokler ni dospel do otoka sv. Helene. Razen dveh so pomrli vsi ostali od glada in mraza.

— **Navada, nositi prstane** je vže jako stara in ima svoj izvir na iztoku. Že Mojzes v starem veku omenja prstan kot znak zvestobe in cerkev še dandanes blagoslavlja prstane poročnikov. Prstane nosijo tudi škofje in papeži od davnih časov. V papežev prstan je vdela podoba ribe kot začetek sv. Petra, ki je bil ribič. Rimljani so pečatili z prstanom važna pisma in za časa Hadrijana, rimskega cesarja, smeli so ga nositi samo velikaši in senatori. Znamenit je prstan angleške kraljice Elizabete, katerega je dala svojemu varovalcu grofu Eseksu v oblubo, da mu izpolni vsako željo, kadar jej pošlje prstan in bode potreboval njene pomoči. Ko je bil kmalu

nato grof vržen v ječo, poslal je prstan kraljici s prošnjo, naj ga reši. Toda pomoči ni bilo od nikoder: grofa so ustmrtili. Knjeginja, kateri je izročil prstan, da ga nese kraljici, zatajila je prstan in ga hranila sebi. Na smrtni postelji še le je priznala svojo pregreho, kar je zvesto kraljico tako vžalilo, da je kmalu na to umrla.

Jubilejske ustanove.

Podpisana zbornica razpisuje za leto 1900. osemnajst cesar Franc Jožefovih ustanov, 8 po 50 kron in 10 po 20 kron, za onemogle obrtnike vojvodine Kranjske, in 5 cesarice Elizabete ustanov po 40 kron za onemogle uboge vdove kranjskih obrtnikov.

Prošnje naj se vpošljejo zbornici do 30. novembra t. l. Priloži naj se jim od župnijskega in občinskega urada potrjeno dokazilo, da je prositelj obrt samostojno izvrševal, da zdaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog, oziroma da je prositeljica onemogla uboga udova bivšega samostojnega obrtnika.

V Ljubljani, dne 10. novembra 1900.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.

37

Loterijske srečke

V Brnu dne 14. novembra t. l.: 85, 62, 83, 48, 37.
Na Dunaji dne 10. novembra t. l.: 47, 21, 86, 52, 33.
V Gradci dne 10. novembra t. l.: 63, 85, 27, 54, 51.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 16. novembra 1900. Pšenica K 8 — h, rž K 6.80 h, ječmen K 6.— h, oves K 6.30 h, ajda K 7.— h, proso K 7.— h, turšnica K 6.— h, leča K 8 — h, fižol K 10 50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Kuverte s firmo in vizitnice

priporoča

J. Blasnikova tiskarna v Ljubljani.

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsakdo doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem sistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napraviti po 5 litrov likerjev: Tropinovec, Absinc, Vermut, Ruski pelinovec, Češki liker, Kimel po 80 kr.; Slivovec, Rum, Češnjavec, Alaš, Alpski liker po 85 kr. in Konjak, Benediktinec, Chartreuse, Pilzenski liker po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali poštno nakaznico; po poštnem povzetju 10 kr. več. Vsaki pošiljatici pridenem navodilo, kako se napravi liker. Preprodajalcem, če naročijo več blaga mnogo ceneje. (19-25)

Anton Rukavina

Trst. Via Belvedere št. 23.

Pri nakupovanju jesenskega in zimskega blaga za obleke se priporoča domača trgovina

ČEŠNIK & MILAVEC

Ljubljana

Špitalske — Lingarjeve ulice.

Uzorec se razpošiljajo po pošti brezplačno.